

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 49. Sigismundi Augusti Poloniæ Regis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](#)

Præterea regum quoque edictum con-Sæcul.XVI.
ditur, quo omnibus Protestantium do- A.C 1572.
ctrinam professis, etiamsi Religioni illi
renuntiassent, publica munera adimun-
tur, sive illa ad judiciarum ordinem,
sive ad equestrem pertinerent: exime-
bantur tamen ab eo numero, qui minora
officia administrabant, dummodo juxta
solemnam abjurationis publicæ formu-
lam errorem suum palam detestarentur.

Sub idem tempus Carolus quoque
Lotharingiæ Dux die decima quarta
Septembbris edictum condebat, quo po-
pulis ditioni suæ subjectis Religionis
Protestantium usum, quem licentia in-
valuisse sine suo iusfu dicebat, omni-
no interdixit, facultate tamen facta Pro-
testantibus res suas vendendi, & ne-
gotia sua intra unius anni spatium ge-
rendi, & inde alio libere migrandi.

§. XLIX.

Sigismundi Augusti Poloniæ Regis obitus.

Hoc anno Salutis nostræ millesimo Thuan. l.c.
quingentesimo septuagesimo secun- Mezeray
do die septima Julii Sigismundus Au- abrege chro-
gustus Poloniæ Rex Knisiniæ in Lithuania- nic. tom. 3.
decessit, postquam annum ætatis p. 248,
suae quinquagesimum secundum, Regni vero sui vigesimum quintum expleverat, nullis hæredibus relictis, etiamsi tres

Sæcul. XVI. tres habuisset uxores Isabellam, seu Elisabetham Austriacam, Barbaram Razeviliam, & Catharinam Austriæ Archiducissam, ex quibus prima, & tercia Ferdinandi I. Cæsaris Filiæ erant. Porro Sigismundus postremus erat inter Jagellonicæ stirpis Principes, qui per ducentos ferme annos Polonicum sceptrum rotabant: is vero receptis Ecclesiæ Sacramentis in fide Catholica constans, ac pius in Domino obiit, priusquam vero moriebatur, paulo ante Ballegnius nothus Montluçi Valentini Præfus Filius hoc regnum Andegavensi Ducis procurare apud Poloniæ Proceres nitebatur: mortuo autem Sigismundo quantocius in Franciam reversus est, misso in ejus locum ipsomet Montluco, qui vix in Poloniam delatus confeſtim Bazinum, quem a secretis habebat, ad comitia Varsoviæ celebranda ablegare festinabat unacum literis die vigesima octava Octobris ad Archiepiscopos, Episcopos, Palatinos, Regnique Senatores datis, quibus Andegavensem Ducem eligendum proponebat: insuper etiam Bazino tradebatur Scriptum quoddam, seu apologia ob Parisiensis tumultus invidiam, cum Dux hujus cœdis conscius a nonnullis diceretur: equidem hujus Scripti Author horrendam hanc stragem negare non audebat, eam

ex-

excusabat tamen, caussatus, nullatenus hoc scelus dedita opera fuisse patratum, sed consensum a Rege per duram necessitatem fuisse extortum, ut Protestantium violentiam, quam hi post Architalassi Colonii vulnerationem moliebantur, cohiberet: re autem jamjam confecta Rex, cum alia via remedium adhibere haud posset, hunc tumultum approbare simulasset: præterea funestam hanc diem Divo Bartholomæo sacram Guido Faber Bibracius excusabat, hancque in rem ad Stanislaum Elvidium epistolam perscripsit, in qua demonstratum ibat, quod hoc facinus laude dignum nullatenus læsis iustitiæ præceptis executioni fuerit datum.

Sæcul. XVI.
A.C. 1572.

§. L.

Pomponii Belleverii oratio ad Helvetiorum Magistratus.

In præsenti rerum vicissitudine memo- *Thu. l. 53.*

ratu dignum est, quod Franciæ Rex apud exterios etiam Principes hujus cædis culpam excusare studuerit; quippe hanc in rem ad Helvetios Pomponius Belleverius, apud quos olim Regis nomine Orator erat, reverti jussus, sua eloquentia demonstrare nitebatur, quod Colinius consilium Regem necandi cepisset, ac magnas pasim emuncta Gallia pecunias, multamque auri, & argenti